

סדר ברכת המזון

והמזמן חזור: בְּרוּךְ (אם יש עשרה אומר: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלֹו
וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ:

בסעודת חתן אומר המזמן: בְּבָרַךְ (אם יש עשרה אומר: אֱלֹהֵינוּ)
שְׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ, שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלֹו: ועונים המסובים:
בְּרוּךְ (אם יש עשרה אומרים: אֱלֹהֵינוּ) שְׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ,
שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ: והמזמן חוזר: בְּרוּךְ (אם
יש עשרה אומרים: אֱלֹהֵינוּ) שְׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ, שְׂאֵכְלָנוּ
מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָהוּדֵנוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל
הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ, בְּחֵן, בְּחֶסֶד, בְּרוּחַ
וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
וּבְטוּבוֹ הַגְּדוֹל תִּמְיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּן
תִּמְיד לְעוֹלָם וְעַד, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמְפָרֵס לְכָל, וְשִׁלַּחְנוּ
עֲרוּךְ לְכָל, וְהִתְקִין מַחְיָה וּמִזֶּן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר
בָּרָא, בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֶסְדָּיו, כְּאֹמַר פּוֹתַח אֶת־יַדְךָ
(בפסוק זה יש פורשים כפיהם כלפי מעלה) וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל־חַי
רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָהוּדֵנוּ, הַזֶּן אֶת־הַכֹּל:

נֹדֶה לָךְ יְהוָה יְיָהוּדֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ
אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה, בְּרִית וְתוֹרָה, חַיִּים וּמִזֶּן,
עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים,
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ,
וְעַל חֻקֵּי־רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים (שְׁחוֹנְנֵתָנוּ) וּמִזֶּן
שֶׁאַתָּה זֶן וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ:

בחנוכה ובפורים אומרים "על הנסים". ואם לא אמר ונזכר
לפני שאמר תיבת "ה" של ברכת על הארץ חוזר לאומר. ואם
נזכר אחר שאמר תיבת "ה", יאמר אותה בהרחמן, ויאמר:
"הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו,
בימים ההם בזמן הזה, בימי...". וכו'.

עַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת,
וְעַל הַנְּפִלְאוֹת, וְעַל הַנְּחִמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים
הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה.

יטול מים אחרונים על אצבעותיו וינגבם, ויאמר:
לְמַנְצַח בְּנִינַת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ,
יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָה, בְּכָל־גּוֹיִם
יִשׁוּעַתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים בְּלֶם:
יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וְלְאֲמִים
בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים
בְּלֶם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפָסֵי־אֶרֶץ:

א. צריך להשתדל מאד לרדוף אחר זימון, כי הוא דבר גדול, שעל ידי זה
יש כח לסלק את הסטרא אחרא ולדחותה. ומצוה גדולה יותר לחזור אחר
עשרה כדי לזמן בשם (בא"ח קרח א).

ב. שלשה שישבו לאכול, ואחד מהם אכל מיני מזונות או פירות בשיעור
ברכה אחרונה, והשנים אכלו פת, יכולים לזמן עליו, אבל טוב לנסות
לשכנעו שיאכל פת (שם ה).

ג. למצוה מן המובחר צריך שיהיו כל המצטרפים לזימון גדולים ממש,
שעשו בר מצוה, אבל אם חסר אחד להשלים שלשה או עשרה - יכולים
להשלים ע"י קטן שהגיע לעונת הפעוטות שהוא כבן תשע (שם יא). אך לא
בשבע ברכות שמברכים לחתן.

ד. אם סיימו חלק מן המסובים את אכילתם, וחלק מן המסובים רוצים
להמשיך באכילה, יזמנו, ומיד אחר שאמר המזמן "ברוך שאכלנו משלו
ובטובו חיינו", רשאים להמשיך באכילתם. והאשכנזים נוהגים להמתין
עד שיסיים המזמן "הזן את הכל", ואח"כ ממשיכים באכילתם (ש"ע רב).
ה. מי שלא אכל ושומע זימון, עונה "בְּרוּךְ וּמְבָרַךְ שְׁמוֹ תִמְיד לְעוֹלָם
וְעַד", ואם מזמנים בעשרה אומר "בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ וּמְבָרַךְ שְׁמוֹ תִמְיד לְעוֹלָם
וְעַד" (ש"ע קצח א).

אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה יְיָהוּדֵנוּ בְּכָל־עֵת, תִּמְיד תִּהְיֶה בְּפִי:
סוֹף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע, אֶת־הָאֱלֹהִים יִרְאֵ וְאֶת־מִצְוֹתָיו
שְׂמוֹר, כִּי־זֶה כָּל־הָאֵדָם: תִּהְיֶה יְהוָה יְיָהוּדֵנוּ יְדָבָר פִּי,
וַיְבָרַךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד: וְאַנְחָנוּ נְבָרַךְ
יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וַיְדַבֵּר אֵלַי, זֶה הַשְּׁלַחַן
אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה יְיָהוּדֵנוּ:

אם הם ג' אומר המזמן: הֵב לָן וּנְבָרַךְ לְמַלְכָּא עֲלָאָה קְדִישָׁא,
עוֹנִים: שְׁמִים: אומר המזמן: בְּרִשׁוֹת מַלְכָּא עֲלָאָה קְדִישָׁא
(בשבת יוסיף: וּבְרִשׁוֹת שְׁבֵת מַלְכָּתָא), (ביום טוב: וּבְרִשׁוֹת יוֹמָא טְבָא
אֲשַׁפִּיזָא קְדִישָׁא) וּבְרִשׁוֹת מוֹרֵי וְרִבּוֹתֵי, וּבְרִשׁוֹתְכֶם, נְבָרַךְ
(אם יש עשרה אומר: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵכְלָנוּ מִשְׁלֹו:

והמסובים עונים: בְּרוּךְ (אם יש עשרה אומר: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵכְלָנוּ
מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ:

הַעֲשִׂירָה וְהַפְּתוּחָה. יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא נִפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא, וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךְ תִּחְזַרְנָה לְמִקּוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומרים:

רְצָה וְהַחְלִיצֵנוּ יְהוָה יֵאָהֲרֹנוּ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וּבְמִצּוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשֶּׁשֶׁת הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מְלַפְּנֶיךָ. נִשְׁבַּת בּוֹ וְנִגְנַח בּוֹ וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצּוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ וְאֵל תְּהִי צָרָה וְיִגְזוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא בֶּעַל הַנְּחָמוֹת. וְהַגֵּם שְׂאֵכְלָנוּ וְשִׁתֵּנוּ, חֲרַפְּנוּ בֵּיתְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ. אֵל תִּשְׁפַּחְנוּ לְנִצְחָה, וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לְעַד, כִּי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

א. השוכח לומר רצה והחליצנו בסעודת ליל שבת ובסעודת יום שבת בבוקר, אם נזכר אחר שאמר: "ברוך אתה ה'", קודם שאמר "בונה ירושלים", יאמר "למדני חוקיך" ויחזור לומר "רצה והחליצנו, ואם אמר "בונה ירושלים" ואח"כ נזכר שלא אמר "רצה והחליצנו", יאמר שם ברכת "שנתן שבתות" כדלקמן.

ב. אם אחרי שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" נזכר שלא אמר "רצה והחליצנו", חוזר לראש. ואם התחיל בברכה הרביעית ואמר "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם" ונזכר מיד שלא אמר "רצה והחליצנו", ימשיך: "אשר נתן שבתות" וכו', ורק אם התחיל ממש בנוסח הברכה אפילו בתיבה אחת, חוזר לראש. וכן אשה ששכחה "רצה והחליצנו", דינה ככל האמור לעיל, שהרי גם הנשים חייבות בסעודות שבת.

ג. אם שכח "רצה והחליצנו" בסעודה שלישית של שבת, אם נזכר לאחר שסיים "בונה ירושלים", אומר שם ברכת "אשר נתן שבתות" וכו', בשם ומלכות, וממשיך ברכת הטוב והמטיב, ואם לא נזכר עד שהתחיל בברכה רביעית אינו חוזר. וכן אשה ששכחה "רצה והחליצנו" בסעודה שלישית אינה חוזרת. ואם סיימ סעודתו לאחר ששכחה, אף שזכור לפני ברכת "הטוב והמטיב" אינו אומר ברכת "אשר נתן" וכו', ולכתחילה אומר "רצה והחליצנו" לאחר חשכה.

בראש-חודש וביום-טוב ובחול-המועד אומרים "יעלה ויבוא", ואם לא אמרו אינו חוזר, חוץ מליל א' של פסח וליל א' של סוכות שאם שכח חוזר לראש ברכת המזון.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרוּנוּ וְיִזְכְּרוּנוּ וְיִזְכְּרוּנוּ וְיִזְכְּרוּנוּ כָּל-עַמֵּי בֵּית-יִשְׂרָאֵל - לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה, לְטוֹבָה, לְחַן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

בראש-חודש: ראש [ה]חֹדֶשׁ הַזֶּה,

בפסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם (ביו"ט: טו) מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה, בסוכות: חַג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם (ביו"ט: טו) מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה, בשמיני-עצרת: שְׁמִינִי חַג עֲצֵרַת הַזֶּה, בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה,

לחנוכה: בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאֵי וּבָנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְשַׁכְּחֶם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירֶם מִחֻקֵי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֶת-רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת-דִּינָם, נִקְמַתְּ אֶת-נִקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִּים, וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ, וּפְנּוּ אֶת-הַיְכָלְךָ, וְטָהְרוּ אֶת-מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנַת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְנוֹדַה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה:

לפורים: בְּיָמֵי מָרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁעִי, בִּקְשָׁה לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים, מִנְּעַר וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים, בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר, וְשִׁלְלָם לְבוֹז. וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הִפְרַתְּ אֶת-עֲצָתוֹ, וְקַלְקַלְתָּ אֶת-מַחְשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבּוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרִאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו עַל הָעֵץ, וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְנוֹדַה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה.

על הכל יהוה יאהרנוּ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת-שִׁמְךָ כְּאִמּוֹר וְאֶכְלָת וְשָׁבַעְתָּ, וּבִרְכַתְּ (כשיאמר מילת "את" ימזוג את הכוס) אֶת-יְהוָה יֵאָהֲרֹנוּ אֱלֹהֵיךָ, עַל-הָאָרֶץ הַטְּבִיבָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנוּ, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוּן:

רַחֵם יְהוָה יֵאָהֲרֹנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל הַיְכָלְךָ, וְעַל מְעוֹנֶיךָ, וְעַל דְּבִירְךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. אֲבִינוּ! רַעַג, זִנְגַג, פְּרַנְסַג, כְּלַכְלַנַג, הַרְוִיחַנַג, הַרְוּחַ לָנוּ מְהֵרָה מְכַל-צָרוֹתֵינוּ, וְנָא, אֵל-תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה יֵאָהֲרֹנוּ אֱלֹהֵינוּ, לְיַדֵּי מַתְּנוֹת בְּשָׂר וְדָם, וְלֹא לְיַדֵּי הַלּוֹאֲתָם, אֶלָּא לְיַדְךָ הַמְּלֹאָה וְהַרְחֵבָה,

ברכה רוחה והצלחה בכל-מעשה ידינו. הרחמן הוא יצליח את-דרכינו. הרחמן הוא ישבר על גלות מהרה מעל צוארנו. הרחמן הוא יוליכנו מהרה קוממיות לארצנו. הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלמה [רפואת הנפש ורפואת הגוף]. הרחמן הוא יפתח לנו את-ידו הרחבה. הרחמן הוא יברך כל-אחד ואחד ממנו בשמו הגדול, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב, בכל, מכל, כל, כן יברך אותנו יחד ברכה שלמה, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

הרחמן הוא יפרש עלינו סבת שלומו.

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו עולם שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

בראש-חודש: הרחמן הוא יחדש עלינו את-החדש הזה לטובה ולברכה.

בראש-השנה: הרחמן הוא יחדש עלינו את-השנה הזאת לטובה ולברכה.

בסוכות: הרחמן הוא יזכנו לישב בספת עורו של לויתן. הרחמן הוא ישפיע עלינו שפע קדשה וטהרה משבעה אשפיוזין עלאין קדישין, זכותם תהא מגן וצנה עלינו. הרחמן הוא יקים לנו את-ספת דוד הנופלת.

במועדים: הרחמן הוא יגיענו למועדים אחרים הבאים לקראתנו לשלום.

ליום-טוב: הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו טוב.

הרחמן הוא ישע תורתו ואהבתו בלבנו, ותהיה יראתו על פנינו לבלתי נחטא, ויהיו כל-מעשינו לשם שמים.

ברכת האורח:

הרחמן הוא יברך את-השלחן הזה שאכלנו עליו, ויסדר בו כל-מעדני עולם, ויהיה כשלחנו של אברהם אבינו עליו השלום, כל-רעב ממנו יאכל, וכל-צמא ממנו ישתה, ואל יחסר ממנו כל-טוב לעד ולעולמי עולמים. הרחמן הוא יברך את-בעל הבית הזה ובעל הסעדה הזאת, הוא ובניו ואשתו וכל-אשר לו, בכנים שיחיו, ובנכסים שירבו, ברוך יהוה יאהרונה חילו ופעל ידיו תרצה, ויהיו נכסיו ונכסינו מצלחים וקרובים לעיר, ואל יודבק לפניו ולא לפנינו שום דבר חטא והרהור עון. שש וששמח כל-הימים בעשר וכבוד, מעתה ועד עולם. לא יבוש בעולם הזה ולא יכלם לעולם הבא. אמן כן יהי רצון.

בראש-השנה: הזכרון הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה, בשבועות: חג השבועות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה, לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה יאהרונה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים. חום וחנונו וחמל ורחם עלינו והושיענו, פי אליך עינינו, פי אל מלך חנון ורחום אפתה:

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו. ברוך אפתה יהוה יאהרונה, בונה ירושלים. (ואומר בלחש: אמן):

אם בשבת שכח לומר "רצה והחליצנו" ונזכר לפני שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" יאמר:

ברוך אתה יהוה יאהרונה, אלהינו מלך העולם, שנתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה, לאות ולברית. ברוך אתה יהוה יאהרונה, מקדש השבת:

אם שכח לומר "יעלה ויבוא" בראש חודש ונזכר לאחר שחתם "בונה ירושלים", יאמר:

ברוך שנתן ראשי חדשים לעמו ישראל לזכרון.

אם שכח לומר "רצה והחליצנו" וגם "יעלה ויבוא" בר"ח ושבת, ונזכר לאחר שחתם "בונה ירושלים", יאמר:

ברוך אתה יהוה יאהרונה, אלהינו מלך העולם, שנתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה, לאות ולברית, וראשי חדשים לעמו ישראל לזכרון. ברוך אתה יהוה יאהרונה, מקדש השבת וישראל וראשי חדשים:

ברוך אתה יהוה יאהרונה אלהינו מלך העולם, [לעד], האל, אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, קדושנו, קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל, שפכל-יום ויום הוא הטיב לנו, הוא מטיב לנו, הוא יטיב לנו, הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים ורוח והצלחה וכל-טוב: יענו: אמן

הרחמן הוא ישתבח על פסא כבודו. הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ. הרחמן הוא ישתבח בנו לדר דורים. הרחמן הוא קרן לעמו ירים. הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים. הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בכזיון, [בהתר ולא באסור], בנחת ולא בצער. הרחמן הוא יתן שלום בינינו. הרחמן הוא ישלח

בסעודת המילה :

הרחמן הוא יברך את-בעל הבית הזה אבי הבן, הוא ואשתו היולדת מעתה ועד עולם. הרחמן הוא יברך את-הילד הנולד, וכשם שזכהו הקדוש-ברוך-הוא למילה, כך יזכהו לכנס לתורה, ולחפה, ולמצות, ולמעשים טובים, וכן יהי רצון ונאמר אמן. הרחמן הוא יברך את-מעלת הסנדק והמוהל ושאר המשתדלים במצוה, הם וכל- אשר להם.

בסעודת החתן :

הרחמן הוא יברך את-החתן והכלה בכנים זכרים לעבודתו ותברכה ויש מוסיפים: הרחמן הוא יברך את-כל-המסבים בשלחן הזה, ויתן לנו הקדוש-ברוך-הוא משאלות לבנו לטובה.

הרחמן הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולבנין בית-המקדש ולחיי העולם הבא. מגדיל (כיום שמתפללים מוסף, וכן במוצ"ש אומרים: מגדיל) ישועות מלבנו, ועשה-חסד למשיחו - לךוד ולזרעו עד-עולם. בפירים רשו ורעבו, ודרשי יהוה יאהרונה לא-יחסרו כל-טוב. גער הייתי גם-זקנתי, ולא-ראיתי צדיק נעזב, וזרעו

מבקש- לחם: כל-היום חונן ומלוה, וזרעו לברכה: מה-שאכלנו יהיה לשבעה, ומה ששתינו יהיה לרפואה, ומה שהותרנו יהיה לברכה, כדכתיב ויתן לפניכם, ויאכלו ויזתירו כדבר יהוה יאהרונה: ברוכים אתם ליהוה יאהרונה, עשה שמים וארץ: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה יאהרונה, ויהיה יהוה יאהרונה מבטחו: יהוה יאהרונה עז לעמו יתן, יהוה יאהרונה יברך את-עמו בשלום: עשה שלום במרומו הוא ברחמיו ועשה שלום עלינו, ועל כל-עמו ישראל, ואמרו אמן:

אם מברכים על הכוס אומרים :

בום-ישועות אשא, ובשם יהוה יאהרונה אקרא:

סברי מרנן: ועונים: לחיים:

ברוך אתה יהוה יאהרונה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

